

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 06-11-16

Col·lecta:	252,10
Caixetes ciris	82,53
Caixetes:	101,87
Caixetes Càritas:	61,70
Menjador (caixetes)	230,00

Lectures diumenge Crist Rei, 20 de novembre

1^a: 2Sa 5,1-3; Sl: 121,1-2.4-5; 2^a: Col 1,12-20; Ev: Lc 23,35-43

ENTERRAMENT

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a la família de Eladio Díaz Granado, de 83 anys

CARITAS

-Cursos de Català i Anglès.

Inscripcions: Cada dijous de 5-7 de la tarda.

-Menjador

Assistència mes d'octubre: 709 àpats repartits

-Acompanyament per buscar feina

Cada dijous de 5-7

-Despatx-acollida:

Dilluns i dimarts de 7-8

INFORMATICA

Inscripcions i consultes : dimarts de 2/4 de 7 a 2/4 de 8

C.E. ANEM A CAMINAR

El proper dissabte dia 19 es fa la sortida cultural a Osor, terra de bandolers i

trabucaires. Per apuntar-s'hi és fins el dilluns dia 14.

GERMANOR

Avui és la diada de Germanor. Una diada diocesana. És una xarxa de

comunitats. No estem sols. Ens uneix Jesús i el seu Evangeli. Som solidaris els uns amb els altres. Fem bossa comú, és el que anomenem vasos

comunicants: el que un té de més es dona al que té de menys per anar igualant.

La nostra parròquia aportem al fons comú del bisbat 3.000,00 euros, més la col·lecta (no les caixetes) que fem en aquesta diada.

ACABEM L'ANY LITÚRGIC

Amb aquets diumenge d'avui, acabem aquest cicle de tres anys de l'any C. Començarem amb l'Advent diumenge vinent amb el cicle de l'any A.

Acabem aquest, doncs, amb el discurs escatològic de Jesús. Tal com diu «la missa de cada dia», hem d'acabar amb «el reduccionisme conservador de les riqueses i les tradicions. El culte del Temple de Jerusalem era magnífic. Les seves riqueses esplèndides. I tot va desaparèixer. Sí, cal restaurar catedrals, acabar amb la Sagrada Família, conservar el gregorià, sostenir les escoles cristianes, i tantes coses més... però tot caducarà. No son defensors del passat, sinó sentinelles del futur».

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

13 de novembre del 2016 Núm. 666

Diumenge XXXIII de Durant l'Any C

Vindran dies que tot serà destruït

En el llibret de la missa de cada dia, hi ha unes precioses reflexions sobre la litúrgia d'avui que ens poden ajudar...

·- "No som defensors del passat, sinó sentinelles del futur." - "La teva resurrecció ens obre a un nou horitzó." - "L'esperança transcendent ens fa possibles estimar amb llibertat, arriscar i gastar la vida sense recança." -

Reflexionem la Paraula de Déu des de la mirada del Ressuscitat.

Jesús en l' Evangeli de Lluc ens diu: -"Això que veieu, vindran dies que tot serà destruït: no quedarà pedra sobre pedra". -"Estigueu alertes, no us deixeu enganyar..." -

Quin món veiem avui?

·El fracàs i les injustícies de molts polítics...·El corredor o el cementiri del Mediterrani per humanitzar...·La "JUNGLA" de Calais... i....+ + ... +....·L'Església regenerant-se des de l'evangeli...·L'Església plena de fe, generositat i amor, es mobilitza de forma solidària per tots els punts del planeta...

Nosaltres, som Església i estem "AQUÍ" oberts a l'esperança per reflectir, sentir i actuar com Comunitat Cristiana; tot caminant cap a la Ciutat Nova, on viurem sempre de l' Amor infinit.

Comencem aquí a la Terra, **on hi estem de pas**, estimant-nos de veritat, tot formant una família de races, cultures i situacions diverses.

Preguntem-nos:

Donem de bon grat el cor, la mà, la vida per cada u? Ens sentim germans, fills d'un mateix Pare que fa justícia amb tots i per tots?

Siguem sentinelles de la vida, tot vigilant aquest regal que Déu Pare ens fa cada dia:

·Veure el sol creixent de l'amor entorn nostre...·Portar el goig i la felicitat a tota persona... ·Caminar cap a la Terra Promesa, veient el missatge del Ressuscitat:·Transformar la ment i el cor obrint horitzons de llibertat, pau i bé a tothom!

Aquesta es la justícia que podem donar avui als nostres germans.

P.V.LL.

FULL INFORMATIU

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou-Pineda de Mar Av. Mediterrània, 40 - 08397

Telf. 93 769 72 27 <http://www.parroquiapoblenuou.cat> e-mail: parroquia@parroquiapoblenuou.cat

Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,19-20a)

Vindrà aquell dia abrusador com una fornall. Tots els orgullosos i els injustos seran igual que rostoll, i aquell dia, quan arribi, els incendiarà, no en deixarà ni l'arrel ni la tija, diu el Senyor de l'univers. Però per a vosaltres, que venereu el meu nom, sortirà el sol de la felicitat, i els seus raigs seran saludables.

Salm responsorial [97,5-6.7-9b.9cd (R.: 9)]

Canteu al Senyor les vostres melodies,/ canteu-li al so de les cítares;/ aclameu el rei, que és el Senyor,/ amb trompetes i tocs de corn.

Bramula el mar amb tot el que s'hi mou,/ el món i tots els qui l'habiten;/ tots els rius aplaudeixen,/ i aclamen les muntanyes,/ en veure que ve el Senyor a judicar la terra.

Judicarà tot el món amb justícia,/ tots els pobles amb raó.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 3,7-12)

Germans, ja sabeu què heu de fer si voleu imitar-nos. Entre vosaltres no vivíem mai desvagats, i a ningú no demanàvem de franc el pa que menjàvem, sinó que ens escarrassàvem treballant nit i dia per no afeixugar ningú dels vostres. No és que no tinguem dret a la nostra manutenció, però volíem donar-vos un exemple amb la nostra vida, perquè vosaltres l'imitéssiu. Recordeu que quan érem entre vosaltres us repetíem aquesta regla: «Qui no vulgui treballar, que no mengi.» Us escrivim això perquè sentim dir que alguns de vosaltres viuen desvagats i, a més de no treballar, es posen on no els demanen. A tots aquests, els ordenem i els recomanem en nom de Jesucrist, el Senyor, que treballin en pau per guanyar-se el pa que mengen.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 21,5-19)

En aquell temps, alguns parlaven del temple, fent notar les seves pedres magnífiques i les ofrenes que el decoraven. Jesús digué: «Això que veieu, vindran dies que tot serà destruït: no quedarà pedra sobre pedra.» Llavors li preguntaren: «Mestre, quan serà tot això i quin senyal anunciarà que està a punt de succeir?» Jesús respongué: «Estigueu alerta, no us deixeu enganyar, perquè vindran molts que s'apropiaran el meu nom. Diran: «Sóc jo», i també: «Ja arriba el moment.» Deixeu-los estar; no hi aneu, amb ells. I quan sentireu parlar de guerres i de revoltes, no us alarmeu. Això ha de succeir primer, però la fi no vindrà de seguida.» Després els deia: «Una nació prendrà les armes contra una altra, i un regne contra un altre regne. Hi haurà grans terratrèmols, fams i pestes pertot arreu, passaran fets espantosos i apareixeran al cel grans senyals d'amenança. Però abans de tot això se us enduran detinguts, us perseguiran, us conduiran a les sinagogues o a les presons, us pre-

sentaran als tribunals dels reis o als governadors, acusats de portar el meu nom. Serà una ocasió de donar testimoni. Feu el propòsit des d'ara de no preparar-vos la defensa: jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa, i cap dels vostres acusadors no serà capaç de resistir-la o de contradir-la. Sereu traïts fins i tot pels pares, pels germans, parents i amics, en mataran alguns de vosaltres, i sereu odiats de tothom pel fet de portar el meu nom. Però no es perdrà ni un dels vostres cabells. Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida.»

Salmo Responsorial (Sal 97)

Tañed la cítara para el Señor, suenen los instrumentos: con clarines y al son de trompetas, aclamad al Rey y Señor.

Retumbe el mar y cuanto contiene, la tierra y cuantos la habitan; aplaudan los ríos, aclamen los montes al Señor, que llega para regir la tierra.

Regirá el orbe con justicia y los pueblos con rectitud.

L'estrella de mar i el vell

Un jove, al captard, anava caminant per una platja desèrtica. A la llunyania hi observà un ancià. En apropar-se s'adonà que aquest recollia quelcom, una i altre vegada, i ho llençava mar endins. S'hi acostà per dir-li:

Bona tarda. Em pregunto què està fent. Retorno aquestes estrelles de mar a l'oceà. Veus, ara la marea està baixa i totes les estrelles han quedat a la platja. Si no les retorno al mar es moriran per manca d'oxigen.

Entenc, però hi haurà mils i mils d'estrelles de mar en aquesta platja. Impossible retornar-les totes. És més, el mateix deu passar a centenars de platges tot al llarg de la costa. No s'adona que no canvia gran cosa?

L'ancià somrigué, s'ajupí, aixecà una altra estrella de mar per llençar-la novament a l'oceà i respongué: **Per aquesta, sí que ha canviat quelcom!**

Sovint trobem persones “radar” que estan al corrent del que passa a l'altra cap del món. Saben donar raó de com hauria d'anar el món d'aquí, d'allà i de més enllà, però son incapaces d'adonar-se del que succeeix als del seu costat, als de casa seva. Lògicament no mouran un dit a l'hora de col·laborar per fer un xic més humà el seu entorn. Em recorden aquells polítics que s'omplen la boca de com la “macro-economia” del nostre país va sobre rodes (evidentment pels Bancs, Caixes, els especuladors...) però resulta que la majoria de les famílies, sobretot joves, han de suportar unes condicions laborals i uns horaris de treball deshumanitzadors si volen afrontar una hipoteca per la vivenda. I no parlem dels que fan autèntics miracles per subsistir honradament en la precarietat!

No hi ha res a fer? Recordo que un nen de vuit anys deia a la seva iaia impossibilitada:

-- “Yaya, cuando tenga 16 años te cogeré en brazos y te sentaré en una silla de ruedas.

Ahora no tengo fuerza”.

-- **De acuerdo. ¡Pero ahora sí que tienes fuerza para darme un beso!**

(Josep Perich)